

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia IX. B. Virgo in querendo Puro suum studium describit: monet,
variarum rerum exemplo, ad Matrem vt redeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

(a) *Hirundo chelidoniâ suos pullos oculat: ut loquitur Tertull.*

(b) *Ciconia, quia parentes suo fessas alit, dicitur à Petronio pietatis cultrix.*

ELEGIA IX.

B. Virgo in querendo Puerum suum studium describit: monet; variarum rerum exemplo, ad Matrem ut redeat.

O nimis indignam Puerum procul exule sortem!
 Qui mihi prima dedit gaudia, prima rapit.
 Iamque fugit, fugientisque pios abrumpit amores,
 Vinculaque alternâ nexa, renexa manu.
 Ergo suos extinguet amor, quos educat, ignes?
 Et gelidas flammis, quas parit, addit aquas?
 Acrius erepto sed enim dolor ardet alumno:
 Quâ licet errantem per sua regna sequar.
 Quò via cumque vocat, rapidas huc flecto quadrigas,
 Quaque trahunt fluctus, hac mihi remus abit.
 Non petra septa rubis, non mons, non sylva: nec amaris
 Præpedient auidos in rata vota gradus.
 Sed quid ego tristis sequor omnibus exsul in oris,
 Nescia tam longas Virgo secare vias?
 Ad viduam potius, mi Gnatè, recurre parentem;
 Est sinus, & dulci gratia multa sinu.
 Adnocat in riuos errantem rusticus vndam,
 Et sequitur sulcos mobilis vnda suos.
 Errabunda breuem iubet ire flagella sub vltimum
 Vinitor, & laxum falce coercet iter.
 In varias dociles ramos quisnam erudit artes?
 Quâ velit, ire iubet; quaque iubentur, eundem.

In sua tecta rudes vocat alma columba columbas :

Ipsa parens agnos colligit agna suos.
 Inuitatque domum teneros lea torua leones:
 Nouit & assuetum quæ redit vrsa, specum:
 At meus incertis, imbellis vt hinnulus, aruis
 Qui fugit, ah! Matris nescit adire sinum.

ELEGIA X.

B. Virgo Puerum vestigans, eum
 vbique implorat.

1. B. Virgo nescit vbi Puerum suum quarat.
2. Vbicumque fuerit, credit seras mitescere.
3. IESVM sapius ingeminat.

I Am bis vbi roseo ceu flore decorus & auro,
 Discolor ignipedes vrsit Eous equos;
 Nulla meis vsquam spes emicat obuia votis;
 Seu nox furua redit; candida sine dies.
 Quæ sequar errantem rerum per cæca Puellum,
 Cui mare, cui tellus, cui dat & æthra viam.
 Fors Ptolomæis reperit cunabula regnis,
 Nilotifue suas Nymphæ propinat aquas.
 O felix tellus, quæ te mea gaudia celat,
 Seu tibi sylua viret, seu petra dura riger!
 Te quacumque nouas labor asper & error in oris
 Per iuga, per valles, per loca plana trahit;
 Ipsa fere, credo, cicut accubat agna leonæ;
 Adfider accipitri tuta columba comes:
 Et sine lite canis damæ blanditur & hinno.
 Adstat & innocuo salua capella lupo.
 Quin etiam ponunt iam sibila colla dracones;
 Parsque prius sæui magna draconis abest.
 Hi Pueri mores, blandique ea gratia vultus;
 Flectat vt immanes in sua vota ferat,

Et quam